

Ett förändrat och väl förankrat strandskydd främjar miljön!

Befolkningen i en stor del av Sverige har inte möjlighet att skapa eller få del av de attraktiva boendemiljöer som har stor betydelse för människors välbefinnande. Kommunerna i SmåKom menar att ett förändrat strandskydd bidrar till att skydda våra vattennära miljöer mycket starkare än vad vi erhåller genom den centralstyrda förbudslagstiftning som idag kännetecknar vår miljöplanering.

På landsbygden finns de stora relativt orörda vattentillgångarna i landet. I många kommuner finns mellan 200-300 sjöar med nästan obebyggda områden i strändernas närhet. Trots detta förhållande är det sedan många år tillbaka mycket lättare att få vattenkontakt och vattenutsikt från äldre och moderna bostäder i större städer med brist på både sjöar och stränder än att bygga bostäder i vattennära områden på landsbygden. Detta förhållande är enligt SmåKom helt orimligt och måste ändras inom den närmaste tiden.

Landsbygdens befolkningsmässigt små kommuner vill inte ta bort det grundläggande strandskyddet vars syften vi helt och fullt bejaktar. Det vi vill förändra är att decentralisera ansvaret för bebyggelseplaneringen från restriktivt fungerande byråkratiska institutioner i storstaden till förmån för kommuner, folkliga organisationer och medborgarna på landsbygden. Dessa senare kan i samråd med de statliga länsstyrelserna skapa den trygghet för grundläggande miljövärden som även SmåKom värnar om.

Vårt syfte är inte att bebygga stränderna fulla med industrilokaler, fritidshus och vanliga bostadshus utan att få en möjlighet att skapa en tydlig kontakt mellan boendet och våra stora vattenområden så att medborgarna får fler sjöutsikter och större möjligheter att via cykel- och gångvägar närma sig attraktiva vattenmiljöer. Vi menar att om man ger den lokala nivåns aktörer ett större inflytande över boendeplaneringen och byggandet kommer detta att följas av ett större ansvar för den gemensamma miljön och de stora värden som landsbygden har. Att tro att landsbygdens befolkning skulle skada sina största tillgångar om de fick ett större inflytande över markanvändningen är inte trovärdigt.

SmåKom vill därför föreslå:

Att de utredningar som gjorts kring strandskyddets framtida utformning snarast tas upp igen till aktiv behandling och vidareutveckling men inte inom ramen för ett slutet Kanslihus utan i ett gemensamt analys- och utredningsarbete mellan regering, Riksdag samt landets kommuner
Att inriktningen på detta arbete skall vara att samtidigt som strandskyddets grundprinciper ligger fast inflytandet över bebyggelseplaneringen decentraliseras till kommuner, andra lokala intressenter samt Länsstyrelserna och

Att strandskyddsbestämmelserna förs över från Miljöbalken och dess byråkratiska hantering till Plan- och Byggnadslagen i syfte att underlätta en helhetsorienterad lokal och regional översiktsplanering till stöd för landsbygdens stora utvecklingsmöjligheter